

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.848 van 25 april 2000
in de zaak A. 86.810/VII-19.470.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. RAMBOER,
kantoor houdende te LUIK,
quai Godefroid Kurth 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Marokkaanse nationaliteit, op 17 september 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken van 8 juli 1999 om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij betekend op 19 juli 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. RAMBOER, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 16 januari 1998 dient verzoeker een visumaanvraag in te Casablanca (Marokko). Hij kan geen bewijs voorleggen van voldoende middelen van bestaan.

1.2. Op 25 maart 1999 beslist de bevoegde Onderzoeksrechter dat verzoeker dient te worden gehoord in het kader van een strafonderzoek. Aan de Belgische Ambassadeur te Casablanca wordt gemeld dat een visum kan worden afgeleverd aan verzoeker om op de oproeping van de Onderzoeksrechter van Luik te kunnen ingaan.

1.3. Verzoeker krijgt een visum type C geldig van 14 mei 1999 tot 24 mei 1999.

1.4. Verzoeker blijft echter langer in België dan de geldigheidsduur van het visum. Op 8 juli 1999 geeft

de Minister van Binnenlandse Zaken de opdracht aan de burgemeester van Riemst om een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten ter kennis te brengen aan verzoeker. De kennisgeving gebeurt op 19 juli 1999.

1.5. Het bestreden bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken van 8 juli 1999 om het grondgebied van het Rijk te verlaten luidt als volgt :

"(...)

Reden van de beslissing :

artikel 7 alinea 1-2/ van de wet van 15/12/80 :
verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig
artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het
bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden
werd. Regelmatig verblijf verstreken sedert 24051999
(...)." ;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3. Overwegende dat verzoeker in het eerste, tweede en derde middel aanvoert dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van de motiveringsplicht, het recht op terugkeer miskent en in strijd is met de beginselen van proportionaliteit en van goed bestuur, doordat, in essentie, de Minister van Binnenlandse Zaken het bestreden bevel niet kon nemen zolang er geen beslissing is getroffen over de visumaanvraag die verzoeker op 10 maart 1998 (uit het administratief dossier blijkt dat de aanvraag werd ingediend op 16 januari 1998) vanuit Cassablanca heeft ingediend, dat het bevel alleen verwijst naar de toepassing van

artikel 7, alinea 2, 1/, van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, dat verzoeker na zijn verzoek tot terugkeer op regelmatige wijze het Rijk is binnengekomen en dat hij redelijkerwijze kon verwachten dat de bevoegde Minister recht zou doen op zijn vroeger verzoek tot terugkeer, nu verzoeker in het land verblijft met een visum van het type C;

4. Overwegende dat de drie middelen die verzoeker aanvoert ervan uitgaan dat de bevoegde Minister het bestreden bevel niet kon nemen, zolang geen beslissing inzake het recht op terugkeer is getroffen;

5. Overwegende dat verzoeker in het kader van een strafonderzoek naar België komt met een visum type C geldig van 14 mei 1999 tot 24 mei 1999; dat voor de afhandeling van de zaak de aldus gerezen discussie over de vraag of de bevoegde Minister zich eerst dient uit te spreken over verzoekers verzoek tot terugkeer, na diens visumaanvraag van 16 januari 1998, niet beslecht hoeft te worden; dat immers het bestreden bevel een mogelijk recht op terugkeer niet in de weg staat; dat het bevel immers steunt op een eigen motief; dat op dit ogenblik het bestreden bevel dient te worden nageleefd, vermits er blijkbaar nog geen beslissing werd genomen over het verzoek tot terugkeer;

6. Overwegende dat uit het vorenstaande volgt dat de aangevoerde middelen niet tot vernietiging van de bestreden beslissing lijken te kunnen leiden en dus de vereiste ernst missen; dat derhalve de vordering moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftwintig april tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.